Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 652/2014

af 15. maj 2014

om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF

(EUT L 189 af 27.6.2014, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 af 8. juni 2016	L 171	66	29.6.2016
►M2	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016	L 317	4	23.11.2016
►M3	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/67 af 4. november 2016	L 9	2	13.1.2017
►M4	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017	L 95	1	7.4.2017
►M5	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 af 13. december 2017	L 350	15	29.12.2017

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 43 af 18.2.2015, s. 33 (652/2014)
►C2 Berigtigelse, EUT L 328 af 12.12.2015, s. 126 (652/2014)
►C3 Berigtigelse, EUT L 137 af 24.5.2017, s. 40 (2017/625)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 652/2014

af 15. maj 2014

om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF

AFSNIT I

FÆLLES BESTEMMELSER

KAPITEL I

Kapitel i genstand, anvendelsesområde og mål

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der bestemmelser om forvaltning af udgifter, der afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget, på de områder, der er omfattet af EU-regler:

a) om fødevarer og fødevaresikkerhed i alle led i produktionen, forarbejdningen, distributionen og bortskaffelsen af fødevarer, herunder regler, der tager sigte på at garantere fair handelspraksis og beskyttelse af forbrugernes interesser og information til disse, samt fremstilling og anvendelse af genstande bestemt til kontakt med fødevarer

b) om foder og fodersikkerhed i alle led i produktionen, forarbejdningen, distributionen, bortskaffelsen og anvendelse af foder, herunder regler, der tager sigte på at garantere fair handelspraksis og beskyttelse af forbrugernes interesser og information til disse

c) om dyresundhedsmæssige krav

d) om dyrevelfærdsmæssige krav

e) om beskyttelsesforanstaltninger mod skadegørere på planter eller planteprodukter som defineret i artikel 2, stk. 1, litra e), i direktiv 2000/29/EF (»skadegørere«)

f) om produktion med henblik på markedsføring og markedsføring af planteformeringsmateriale

▼B

g) om krav vedrørende markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og bæredygtig anvendelse af pesticider

h) der har til formål at forebygge og minimere risici for folke- og dyresundheden ved animalske biprodukter og afledte produkter

i) om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer

j) om beskyttelse af intellektuel ejendomsret for så vidt angår plantesorter samt bevaring og udveksling af plantegenetiske ressourcer.

Artikel 2

Mål

1. De i artikel 1 omhandlede udgifter skal have til formål at opfylde:

a) den generelle målsætning om at bidrage til et højt sundhedsniveau for mennesker, dyr og planter i hele fødevarekæden og på beslægtede områder ved at forebygge og udrydde sygdomme og skadegørere og ved at sikre et højt beskyttelsesniveau for forbrugerne og miljøet, samtidig med at konkurrenceevnen i Unionens fødevare- og foderstofindustri styrkes og jobskabelse tilgodeses

b) følgende specifikke mål:

   i) at bidrage til et højt sikkerhedsniveau for fødevarer og fødevareproduktionssystemer og for andre produkter, der kan påvirke fødevaresikkerheden, og samtidig forbedre fødevareproduktionens bæredygtighed

   ii) at bidrage til at nå en højere dyresundhedsstatus for Unionen og til forbedring af dyrs velfærd

   iii) at bidrage til rettidig påvisning af skadegørere og udryddelse af dem, hvor de pågældende skadegørere er kommet ind i Unionen

   iv) at bidrage til at forbedre effektiviteten og pålideligheden af den offentlige kontrol og andre aktiviteter, der gennemføres med henblik på en effektiv gennemførelse og overholdelse af de i artikel 1 omhandlede EU-regler.

2. Med henblik på at måle opfyldelsen af de i stk. 1, litra b), omhandlede specifikke mål benyttes følgende indikatorer:

a) for det specifikke mål i stk. 1, litra b), nr. i): en reduktion af antallet af sygdomstilfælde hos mennesker i Unionen, der kan sættes i forbindelse med fødevaresikkerhedsaspekter eller zoonoser

▼B

b) for det specifikke mål i stk. 1, litra b), nr. ii):

i) en stigning i antallet af medlemsstater eller deres regioner, der er frie for dyresygdomme, for hvilke der ydes tilskud

ii) samlet nedbringelse af sygdomsparametre såsom incidens, prævalens og antal sygdomsudbrud

c) for det specifikke mål i stk. 1, litra b), nr. iii):

i) dækningen af Unionens område for så vidt angår undersøgelser for skadegørere, navnlig skadegørere, der ikke vides at forekomme på Unionens område, og skadegørere, der anses for at være særligt farlige for Unionens område

ii) udryddelsestid og -succesrate for disse skadegørere

d) for det specifikke mål i stk. 1, litra b), nr. iv): en positiv udvikling i resultaterne af kontrol gennemført inden for særligt problematiske områder og indberettet af Kommissionens eksperter i medlemsstaterne.

KAPITEL II

Finansieringsformer og generelle finansielle bestemmelser

Artikel 3

Finansieringsformer

1. EU-finansiering til de i artikel 1 omhandlede udgifter gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

2. Når der ydes tilskud til medlemsstaternes kompetente myndigheder, betragtes disse som udpegede tilskudsmodtagere efter betydningen i artikel 128, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Sådanne tilskud kan ydes uden indkaldelse af forslag.

3. EU-tilskud til foranstaltninger omhandlet i denne forordning kan også ydes i form af frivillige betalinger til internationale organisationer, som Unionen er medlem af, eller i hvis arbejde Unionen deltager, der er aktive på de områder, som er omfattet af de i artikel 1 omhandlede regler.

Artikel 4

Budget

1. Loftet over de i artikel 1 omhandlede udgifter er for perioden 2014 til 2020 på 1 891 936 000 EUR i løbende priser.

▼B

2. Det i stk. 1 omhandlede loft kan også dække udgifter til forberedelse, overvågning, kontrol, audit og evaluering, som er nødvendig for forvaltningen af og opfyldelsen af de opstillede målsætninger for de i artikel 1 omhandlede udgifter, herunder navnlig for så vidt angår undersøgelser og ekspertmøder udgifterne til IT-netværk med fokus på behandling og udveksling af oplysninger samt alle andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen måtte afholde i forbindelse med forvaltningen af disse udgifter.

3. Loftet kan også omfatte udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendige for at sikre overgangen fra tiltag, der er vedtaget henholdsvis før, til tiltag vedtaget efter denne forordnings ikrafttræden. Der kan om nødvendigt afsættes bevillinger i budgettet, der rækker ud over 2020, for at dække tilsvarende udgifter med henblik på at muliggøre gennemførelsen af tiltag, der endnu ikke er afsluttet pr. 31. december 2020.

▼M5

4. Ved vedtagelse af flerårige tiltag kan budgetforpligtelserne opdeles i årlige trancher. Hvis budgetforpligtelserne opdeles således, indgår Kommissionen forpligtelser for de årlige trancher under hensyntagen til udviklingen i tiltagene, de anslåede behov og de disponible budgetmidler.

▼B

Artikel 5

Tilskud — maksimumssatser

1. Hvis Unionens finansielle bidrag ydes som et tilskud, må dette ikke overstige 50 % af de støtteberettigede udgifter.

2. Den i stk. 1 omhandlede maksimumssats kan forhøjes til 75 % af de støtteberettigede udgifter for så vidt angår:

a) aktiviteter på tværs af grænserne, som gennemføres af to eller flere medlemsstater i fællesskab for at bekæmpe, forebygge eller udrydde skadegørere eller dyresygdomme

b) medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger baseret på de seneste Eurostat-data er på under 90 % af EU-gennemsnittet.

3. Den i stk. 1 omhandlede maksimumssats kan forhøjes til 100 % af de støtteberettigede udgifter, hvis de aktiviteter, hvortil der ydes EU-tilskud, vedrører forebyggelse og bekæmpelse af alvorlige menneske-, plante- og dyresundhedsrisici for Unionen og:

a) er designet til at undgå tab af menneskeliv eller større økonomiske forstyrrelser for Unionen som helhed

b) er specifikke opgaver, som er absolut nødvendige for Unionen som helhed som fastsat af Kommissionen i det i henhold til artikel 36, stk. 1, vedtagne arbejdsprogram, eller

c) gennemføres i tredjelande.

▼B

AFSNIT II

FINANSIELLE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Dyrevelfærd

Afdeling 1

Hasteforanstaltninger

Artikel 6

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne op til de i artikel 5, stk. 1-3, fastsatte maksimumssatser vedrørende foranstaltninger truffet som følge af bekræftelsen af, at en af de i henhold til artikel 7 listeopførte dyresygdomme er forekommet, hvis de pågældende foranstaltninger er gennemført omgående og de gældende bestemmelser i den relevante EU-retten er overholdt. Sådanne tilskud kan også omfatte udgifter, der er afholdt, som følge af mistanke om, at en sådan sygdom forekommer, forudsat at forekomsten efterfølgende er bekræftet.

2. Der kan ydes tilskud til medlemsstater, hvis to eller flere medlemsstater efter bekræftet forekomst af en af de i henhold til artikel 7 listeopførte dyresygdomme arbejder tæt sammen om at bekæmpe epidemien.

3. Der kan ydes tilskud til medlemsstater, tredjelande og internationale organisationer for så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger, der træffes i tilfælde af en direkte trussel mod Unionens sundhedsstatus som følge af forekomst af eller udvikling i en af de i henhold til artikel 7 eller 10 listeopførte dyresygdomme og zoonoser i et tredjeland eller en medlemsstat.

4. Der kan ydes tilskud til medlemsstater, hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat beslutter, at de skal oprette lagre af biologiske produkter til bekæmpelse af de i henhold til artikel 7 eller 10 listeopførte dyresygdomme og zoonoser.

5. Der kan ydes EU-tilskud til oprettelse af lagre af biologiske produkter eller indkøb af vaccinedoser, hvis forekomst af eller udviklingen i en i henhold til artikel 7 eller 10 listeopført dyresygdom eller zoonose i et tredjeland eller en medlemsstat kan udgøre en trussel mod Unionen.

Artikel 7

Liste over dyresygdomme

1. Listen over dyresygdomme, der er støtteberettigede i henhold til artikel 6, er fastsat i bilag I.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 40, med henblik på at supplere den i stk. 1 anførte liste over dyresygdomme under hensyntagen til de dyresygdomme, der skal anmeldes i henhold til direktiv 82/894/EØF, og sygdomme, der kan udgøre en ny trussel mod Unionen på grund af deres betydelige indvirkning på:

▼B

a) menneskers sundhed

b) dyrs sundhed eller velfærd eller

c) landbrugs- eller akvakulturproduktion eller tilknyttede erhvervssektorer.

Artikel 8

Støtteberettigede udgifter

1. Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de i artikel 6, stk. 1, omhandlede foranstaltninger, kan være støtteberettigede i overensstemmelse med samme stykke:

a) udgifter til godtgørelse til ejerne af dyr for værdien af dyr, som de har fået slagtet eller aflivet, begrænset til den markedsværdi, sådanne dyr ville have haft, hvis ikke de var blevet ramt af sygdommen

b) udgifter til slagtning eller aflivning af dyr og dermed forbundne transportomkostninger

c) udgifter til godtgørelse til ejerne af dyr for værdien af animalske produkter, som de har fået destrueret, begrænset til disse produkters markedsværdi, umiddelbart inden enhver mistanke om sygdom opstod eller blev bekræftet

d) udgifter til rengøring af, eliminering af insekter fra og desinfektion af bedrifter og udstyr, baseret på epidemiologi og patogenets karakteristika

e) udgifter til transport og destruktion af kontamineret foder og, hvis det ikke kan desinficeres, kontamineret udstyr

▼C2

f) udgifter til indkøb, opbevaring, administration eller distribution af vacciner og madding såvel som udgifter til selve dyrkningen, hvis Kommissionen har fastsat eller godkendt sådanne tiltag

▼B

g) udgifter til transport og bortskafning af kadavere

h) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde andre nødvendige udgifter til udryddelse af sygdommen, jf. den i nærværende forordnings artikel 36, stk. 4, omhandlede finansieringsafgørelse.

2. Som omhandlet i artikel 130, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, er udgifter støtteberettigede fra den dato, hvor medlemsstaten anmelder sygdommens forekomst til Kommissionen. Sådanne udgifter kan også omfatte udgifter afholdt som følge af mistanke om, at en sådan sygdom forekommer, forudsat at forekomsten af sygdommen efterfølgende er bekræftet.

3. Kommissionen indgår de relevante budgetforpligtelser og foretager udbetalingen for de støtteberettigede udgifter efter at have vurderet de af medlemsstaterne indgivne betalingsanmodninger.

▼B

Afdeling 2

Programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme og zoonoser

Artikel 9

Støtteberettigede programmer

Der kan ydes tilskud til medlemsstaternes årlige eller flerårige nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af de i henhold til artikel 10 listeopførte dyresygdomme og zoonoser (»nationale programmer«).

Artikel 10

Liste over dyresygdomme og zoonoser

1. Listen over dyresygdomme og zoonoser, der er støtteberettigede i henhold til artikel 9, er fastsat i bilag II.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 40, med henblik på at supplere listen over dyresygdomme og zoonoser, der henvises til i nærværende artikels stk. 1, under hensyntagen til:

a) situationen med hensyn til dyresygdomme, der har en væsentlig indvirkning på husdyrproduktion eller -handel

b) udviklingen i zoonoser, der udgør en trussel mod mennesker, eller

c) ny videnskabelig eller epidemiologiske udviklinger.

Artikel 11

Støtteberettigede udgifter

Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de nationale programmer, kan komme i betragtning som støtteberettigede i overensstemmelse med artikel 9:

a) udgifter til udtagning af prøver fra dyr

b) udgifter til test, forudsat at de er begrænset til:

   i) udgifter til testkit, reagenser og hjælpematerialer, som er identificerbare og anvendes specifikt til udførelse af de pågældende test

   ii) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i udførelsen af testene

c) udgifter til godtgørelse til ejerne af dyr for værdien af dyr, som de har fået slagtet eller aflivet, begrænset til den markedsværdi, sådanne dyr ville have haft, hvis ikke de var blevet ramt af sygdommen

d) udgifter til slagtning eller aflivning af dyrene

▼B

e) udgifter til godtgørelse til ejerne af dyr for værdien af animalske produkter, som de har fået destrueret, begrænset til disse produkters markedsværdi, umiddelbart inden enhver mistanke om sygdom opstod eller blev bekræftet

▼C2

f) udgifter til indkøb, opbevaring, dyrkning, administration eller distribution af vaccinedoser eller vaccine og madding, der anvendes i programmerne

▼B

g) udgifter til rengøring og desinfektion af samt eliminering af insekter fra bedrifter og udstyr på grundlag af patogenets epidemiologi og egenskaber, og

h) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde udgifter afholdt til gennemførelse af andre nødvendige foranstaltninger end de i litra a)-g) omhandlede, forudsat at de pågældende foranstaltninger er angivet i den i artikel 13, stk. 3 og 4, omhandlede afgørelse om ydelse af tilskud.

Ved anvendelsen af stk. 1, litra c), fratrækkes en eventuel restværdi af dyrene i godtgørelsen.

Ved anvendelsen af stk. 1, litra d), fratrækkes restværdien af varmebehandlede ikke-rugede æg i godtgørelsen.

Artikel 12

Indhold og forelæggelse af de nationale programmer

1. Senest den 31. maj hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen de nationale programmer, som skal iværksættes i det følgende år, og som de agter at ansøge om tilskud til.

Nationale programmer, der forelægges efter den 31. maj, kan ikke komme i betragtning til tilskud i det følgende år.

2. De nationale programmer skal som minimum indeholde følgende:

a) en beskrivelse af den epidemiologiske situation med hensyn til dyresygdommen eller zoonosen før programmets begyndelsestidspunkt

b) en beskrivelse og afgrænsning af de geografiske og administrative områder, hvor programmet skal gennemføres

c) programmets varighed

d) angivelse af, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes

e) anslået budget

f) angivelse af de mål, der skal være nået ved programmets afslutning, og de forventede opnåede fordele, og

g) egnede indikatorer til måling af, i hvilken udstrækning programmålene nås.

Hvert flerårigt nationalt program skal i tilfælde af væsentlige ændringer i forhold til det foregående år indeholde de i første afsnit, litra b), d) og f), omhandlede oplysninger for hvert år, der er omfattet af programmet. De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra e), skal meddeles for hvert år, der er omfattet af programmet.

▼B

3. Hvis forekomst af eller udviklingen i en i henhold til artikel 10 listeopført dyresygdom eller zoonose kan udgøre en trussel mod Unionens sundhedsstatus, kan medlemsstaterne, for at beskytte Unionen mod indslæbning af den pågældende sygdom eller zoonose, i deres nationale programmer fastlægge foranstaltninger, der skal gennemføres i områder af tilgrænsende tredjelande i samarbejde med myndighederne i disse lande.

Artikel 13

Evaluering og godkendelse af de nationale programmer

1. Kommissionen evaluerer de nationale programmer under hensyntagen til de prioriteringer og kriterier, der er fastlagt i de i artikel 36, stk. 1, omhandlede årlige eller flerårige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen meddeler medlemsstaterne senest den 30. november hvert år:

a) listen over de nationale programmer, der er teknisk godkendt og foreslået til medfinansiering

b) det foreløbige beløb, der er afsat til hvert program

c) det foreløbige maksimale niveau for EU-tilskuddet til hvert program, og

d) eventuelle foreløbige betingelser, som EU-tilskuddet kan være underlagt.

3. Kommissionen godkender de årlige nationale programmer og den tilhørende finansiering senest den 31. januar hvert år ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden 1. januar til den 31. december det pågældende år. Efter forelæggelse af de i artikel 14 omhandlede foreløbige rapporter kan Kommissionen om nødvendigt ændre sådanne afgørelser i forhold til hele støtteberettigelsesperioden.

4. Kommissionen godkender de flerårige nationale programmer og den tilhørende finansiering senest den 31. januar i det første gennemførelsesår ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden fra den 1. januar i det første gennemførelsesår til slutningen af gennemførelsesperioden.

▼M5

_____

▼B

Artikel 14

Rapportering

For hvert godkendt årligt eller flerårigt nationalt program forelægger medlemsstaterne senest den 30. april hvert år Kommissionen en detaljeret teknisk og økonomisk årsrapport for det foregående år. Denne rapport skal omfatte de opnåede resultater, målt på grundlag af de i artikel 12, stk. 2, litra g), omhandlede indikatorer, og en detaljeret oversigt over de afholdte støtteberettigede udgifter.

▼B

Desuden forelægger medlemsstaterne senest den 31. august hvert år Kommissionen en foreløbig økonomisk rapport for hvert godkendt årligt nationalt program.

Artikel 15

Betalinger

Medlemsstaten forelægger Kommissionen betalingsanmodningen for et givet år vedrørende et nationalt program senest den 30. april det følgende år.

Kommissionen udbetaler EU-tilskuddet til de støtteberettigede udgifter efter behørig kontrol af de i artikel 14 omhandlede rapporter.

KAPITEL II

Plantesundhed

Afdeling 1

Hasteforanstaltninger

Artikel 16

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne op til de i artikel 5, stk. 1-3, fastsatte maksimumssatser til følgende foranstaltninger mod skadegørere, jf. dog artikel 17:

a) foranstaltninger til udryddelse af en skadegører i et angrebet område, som træffes af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 16, stk. 1 og 2, i direktiv 2000/29/EF eller i henhold til EU-foranstaltninger vedtaget i henhold til samme direktivs artikel 16, stk. 3

b) foranstaltninger til inddæmning af en skadegører, mod hvilken der er truffet EU-inddæmningsforanstaltninger i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF, i et angrebet område, hvor den pågældende skadegører ikke kan udryddes, for så vidt disse foranstaltninger er afgørende nødvendige for at beskytte Unionen mod yderligere spredning af skadegøreren. Foranstaltningerne må kun vedrøre udryddelse af denne skadegører i stødpudezonen, hvis dens tilstedeværelse er påvist i den pågældende stødpudezone

c) supplerende beskyttelsesforanstaltninger, der træffes mod spredning af en skadegører, mod hvilken der er vedtaget EU-foranstaltninger i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF, bortset fra udryddelsesforanstaltninger som omhandlet i litra a) og inddæmningsforanstaltninger som omhandlet i litra b), for så vidt disse foranstaltninger er afgørende nødvendige for at beskytte Unionen mod yderligere spredning af skadegøreren.

Tilskud til foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), kan også tildeles foranstaltninger truffet som følge af mistanke om, at en sådan skadegører er til stede, forudsat at denne tilstedeværelse efterfølgende er bekræftet.

▼B

2. Tilskud som omhandlet i stk. 1 kan også ydes til en medlemsstat, på hvis område de i stk. 1 omhandlede skadegørere ikke forekommer, men hvor der er truffet foranstaltninger mod indslæbning af disse skadegørere på den pågældende medlemsstats område, fordi de forekommer i en nabomedlemsstat eller et tredjeland, der grænser direkte op til den pågældende medlemsstat.

3. Der kan ydes tilskud til medlemsstater, efter at tilstedeværelsen af en af de skadegørere, der er omhandlet i artikel 17, er blevet bekræftet, når to eller flere medlemsstater samarbejder tæt med henblik på at gennemføre deres foranstaltninger som omhandlet i stk. 1.

4. Tilskud til de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a)-c), kan også ydes til internationale organisationer.

Artikel 17

Tilskudsbetingelser

De i artikel 16 omhandlede foranstaltninger kan komme i betragtning som støtteberettigede, hvis de pågældende foranstaltninger er gennemført omgående og de gældende bestemmelser i den relevante EU-lovgivning er overholdt, og forudsat at foranstaltningerne opfylder én eller flere af følgende betingelser:

a) De vedrører skadegørere, der er opført i bilag I, del A, kapitel I, og bilag II, del A, kapitel I, til direktiv 2000/29/EF.

b) De vedrører skadegørere, der er omfattet af en foranstaltning vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF.

c) De vedrører skadegørere, som der er truffet foranstaltninger mod i henhold til direktiv 69/464/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF eller 2007/33/EF, eller

d) De vedrører skadegørere, der ikke er opført i bilag I eller II til direktiv 2000/29/EF, som er omfattet af en foranstaltning, der er vedtaget af den kompetente myndighed i en medlemsstat i henhold til artikel 16, stk. 2, i direktiv 2000/29/EF, og som foreløbigt kvalificerer sig til opførelse på listen i bilag I, del A, kapitel I, eller bilag II, del A, kapitel I, til direktiv 2000/29/EF.

Hvis der er tale om foranstaltninger, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra b), kan tilskuddet ikke dække udgifter, der er afholdt efter udløbet af den foranstaltning, Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF.

For foranstaltninger, der opfylder betingelsen i stk. 1, litra d), skal tilskuddet ikke dække udgifter afholdt senere end to år efter ikrafttrædelsen af den foranstaltning, som den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat har vedtaget, eller afholdt efter udløbet af denne foranstaltning.

Artikel 18

Støtteberettigede udgifter

1. Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de i artikel 16 omhandlede foranstaltninger, kan være støtteberettigede i overensstemmelse med samme artikel:

▼B

a) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i foranstaltningerne, samt udgifter til leje af udstyr, til hjælpematerialer og til andre nødvendige materialer, til behandlingsmidler, til prøveudtagning og til laboratorietest

b) udgifter til tjenesteydelseskontrakter med tredjeparter om udførelse af dele af foranstaltningerne

c) udgifter til godtgørelse til de berørte erhvervsdrivende eller ejere for behandling, destruktion og efterfølgende fjernelse af planter, af planteprodukter og af andre objekter samt for rengøring og desinfektion af lokaler, arealer, vand, jord, vækstmedier, anlæg, maskiner og udstyr

d) udgifter til godtgørelse til de pågældende ejere for værdien af de destruerede planter, planteprodukter eller andre genstande, der er omfattet af artikel 16 i direktiv 2000/29/EF, begrænset til den markedsværdi, sådanne planter, planteprodukter og andre genstande ville have haft, hvis ikke de var berørt af disse foranstaltninger; en eventuel restværdi fratrækkes godtgørelsen, og

e) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde udgifterne afholdt til gennemførelse af andre nødvendige foranstaltninger end de i litra a)-d) omhandlede, forudsat at de pågældende foranstaltninger er angivet i den i artikel 36, stk. 4, omhandlede finansieringsafgørelse.

Den godtgørelse til ejere, der er omhandlet i litra c), er kun støtteberettiget, hvis foranstaltningerne er blevet udført under tilsyn af den kompetente myndighed.

2. Som omhandlet i artikel 130, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 er udgifter støtteberettigede fra den dato, hvor medlemsstaten anmelder skadegørerens forekomst til Kommissionen. Sådanne udgifter kan også omfatte udgifter afholdt som følge af mistanke om, at en skadegører er til stede, forudsat at tilstedeværelsen efterfølgende er bekræftet.

3. Kommissionen indgår de relevante budgetforpligtelser og foretager udbetalingen for de støtteberettigede udgifter efter at have vurderet de af medlemsstaterne indgivne betalingsanmodninger.

Afdeling 2

Undersøgelsesprogrammer vedrørende forekomst af skadegørere

Artikel 19

Støtteberettigede undersøgelsesprogrammer

Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne til årlige og flerårige undersøgelsesprogrammer, som de gennemfører vedrørende forekomst af skadegørere (»undersøgelsesprogrammer«), forudsat at disse undersøgelsesprogrammer opfylder mindst én af følgende betingelser:

a) de vedrører skadegørere, der er opført i bilag I, del A, kapitel I, og bilag II, del A, kapitel I, til direktiv 2000/29/EF

▼B

b) de vedrører skadegørere, der er omfattet af en foranstaltning vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF.

For de i nærværende artikels stk. 1, litra a), omhandlede skadegørere skal undersøgelsesprogrammerne være baseret på en vurdering af risikoen for indslæbning, etablering og spredning af skadegørerne på den pågældende medlemsstats område og skal som minimum omfatte de skadegørere, der udgør de største risici, og de vigtigste af de plantearter, der er udsat for disse risici.

Hvis der er tale om foranstaltninger, der opfylder betingelsen i nærværende artikels stk. 1, litra b), kan tilskuddet ikke dække udgifter, der er afholdt efter udløbet af den foranstaltning, Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF.

Artikel 20

Støtteberettigede udgifter

Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af de i artikel 19 omhandlede undersøgelsesprogrammer, kan komme i betragtning som støtteberettigede i overensstemmelse med samme artikel:

a) udgifter til prøveudtagning

b) udgifter til test, forudsat at de er begrænset til:

i) udgifterne til testkit, reagenser og hjælpematerialer, som er identificerbare og anvendes specifikt til udførelse af de pågældende test

ii) udgifterne til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i udførelsen af testene

c) i behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde udgifter afholdt til gennemførelse af andre nødvendige foranstaltninger end de i litra a) og b) omhandlede, forudsat at de pågældende foranstaltninger er angivet i den i artikel 22, stk. 3 og 4, omhandlede afgørelse om ydelse af tilskud.

Artikel 21

Indhold og forelæggelse af undersøgelsesprogrammerne

1. Senest den 31. maj forelægger medlemsstaterne Kommissionen de undersøgelsesprogrammer, som skal iværksættes i det følgende år, og som de agter at ansøge om tilskud til.

Undersøgelsesprogrammer, der forelægges efter den 31. maj, kan ikke komme i betragtning til tilskud i det følgende år.

2. Undersøgelsesprogrammerne skal som minimum indeholde følgende:

▼B

a) angivelse af, hvilke skadegørere der er omfattet af programmet

b) en beskrivelse og afgrænsning af de geografiske og administrative områder, hvor programmet skal gennemføres, og en beskrivelse af disse områders status med hensyn til forekomst af de pågældende skadegørere

c) programmets varighed

d) antallet af planlagte visuelle kontroller, indsamlede prøver og test for de pågældende skadegørere og planter, planteprodukter og andre objekter

e) anslået budget

f) angivelse af de mål, der skal være nået ved programmets afslutning, og de forventede opnåede fordele herved, og

g) egnede indikatorer til måling af, i hvilken udstrækning programmålene nås.

Hvert flerårigt undersøgelsesprogram skal i tilfælde af væsentlige ændringer i forhold til det foregående år indeholde de i første afsnit, litra b), d) og f), omhandlede oplysninger for hvert år, der er omfattet af programmet. De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra e), skal meddeles for hvert år, der er omfattet af programmet.

Artikel 22

Evaluering og godkendelse af undersøgelsesprogrammerne

1. Kommissionen evaluerer undersøgelsesprogrammerne under hensyntagen til de prioriteringer og kriterier, der er fastlagt i de i artikel 36, stk. 1, omhandlede årlige eller flerårige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen meddeler medlemsstaterne senest den 30. november hvert år:

a) listen over undersøgelsesprogrammerne, der er teknisk godkendt og foreslået til medfinansiering

b) det foreløbige beløb, der er afsat til hvert program

c) det foreløbige maksimale niveau for EU-tilskuddet til hvert program, og

d) eventuelle foreløbige betingelser, som EU-tilskuddet kan være underlagt.

3. Kommissionen godkender de årlige undersøgelsesprogrammer og den tilhørende finansiering senest den 31. januar hvert år ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden fra den 1. januar til den 31. december det pågældende år. Efter forelæggelse af de i artikel 23 omhandlede foreløbige rapporter kan Kommissionen om nødvendigt ændre sådanne afgørelser i forhold til hele støtteberettigelsesperioden.

▼B

4. Kommissionen godkender de flerårige undersøgelsesprogrammer og den tilhørende finansiering senest den 31. januar i det første gennemførelsesår ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden fra den 1. januar i det første gennemførelsesår til slutningen af gennemførelsesperioden.

▼M5

_____

▼B

Artikel 23

Rapportering

For hvert godkendt årligt eller flerårigt undersøgelsesprogram forelægger medlemsstaterne senest den 30. april hvert år Kommissionen en detaljeret teknisk og økonomisk årsrapport for det foregående år. Den rapport skal beskrive de opnåede resultater, målt på grundlag af de i artikel 21, stk. 2, litra g), omhandlede indikatorer, og en detaljeret oversigt over de afholdte støtteberettigede udgifter. Desuden forelægger medlemsstaterne senest den 31. august hvert år Kommissionen en foreløbig økonomisk rapport for hvert godkendt årligt undersøgelsesprogram.

Artikel 24

Betalinger

Medlemsstaten forelægger Kommissionen betalingsanmodningen for et givet år vedrørende et undersøgelsesprogram senest den 30. april det følgende år.

Kommissionen udbetaler EU-tilskuddet til de støtteberettigede udgifter efter behørig kontrol af de i artikel 23 omhandlede rapporter.

Afdeling 3

Programmer vedrørende bekæmpelse af skadegørere i regioner i Unionens yderste periferi

Artikel 25

Støtteberettigede foranstaltninger og støtteberettigede udgifter

1. Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne til programmer, som de gennemfører til bekæmpelse af skadegørere i regionerne i Unionens yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF i overensstemmelse med målene i artikel 2 i forordning (EU) nr. 228/2013 (»programmer for fjernområderne«). Disse tilskud skal vedrøre aktiviteter, der er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse i de pågældende regioner af de dér gældende regler om bekæmpelse af skadegørere, hvad enten de er EU-regler eller nationale regler.

2. Følgende udgifter, der afholdes af medlemsstaterne til programmer for fjernområderne, kan komme i betragtning som EU-tilskudsberettigede:

▼B

a) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i gennemførelsen af foranstaltningerne, samt udgifter til leje af udstyr, til hjælpematerialer og til behandlingsmidler

b) udgifter til tjenesteydelseskontrakter med tredjeparter om udførelse af dele af foranstaltningerne

c) udgifter til prøveudtagning

d) udgifter til test, forudsat at de er begrænset til:

i) udgifterne til testkit, reagenser og hjælpematerialer, som er identificerbare og anvendes specifikt til udførelse af de pågældende test

ii) udgifterne til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i udførelsen af testene.

Artikel 26

Indhold og forelæggelse af programmerne for fjernområderne

1. Senest den 31. maj hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen programmerne for fjernområderne, som skal iværksættes i det følgende år, og som de agter at ansøge om tilskud til.

Programmer for fjernområderne, der forelægges efter den 31. maj, kan ikke komme i betragtning til tilskud i det følgende år.

2. Programmerne for fjernområderne skal som minimum indeholde følgende:

a) angivelse af, hvilke skadegørere der er omfattet af programmet

b) en beskrivelse og afgrænsning af de geografiske og administrative områder, hvor programmet skal gennemføres, og en beskrivelse af disse områders status med hensyn til forekomst af de pågældende skadegørere

c) en teknisk analyse af den regionale plantesundhedsmæssige situation

d) programmets varighed

e) angivelse af de aktiviteter, der indgår i programmet, og, hvis det er relevant, antallet af planlagte visuelle kontroller, indsamlede prøver og test for de pågældende skadegørere og planter, planteprodukter og andre objekter

f) anslået budget

g) angivelse af de mål, der skal være nået ved programmets afslutning, og de forventede opnåede fordele herved, og

h) egnede indikatorer til måling af, i hvilken udstrækning programmålene nås.

▼B

Hvert flerårigt undersøgelsesprogram skal i tilfælde af væsentlige ændringer i forhold til det foregående år indeholde de i første afsnit, litra b), e) og g), omhandlede oplysninger for hvert år, der er omfattet af programmet. De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra f), skal meddeles for hvert år, der er omfattet af programmet.

Artikel 27

Evaluering og godkendelse af programmerne for fjernområderne

1. Programmerne for fjernområderne evalueres under hensyntagen til de prioriteringer og kriterier, der er fastlagt i de i artikel 36, stk. 1, omhandlede årlige eller flerårige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen meddeler medlemsstaterne senest den 30. november hvert år:

a) listen over de programmer for fjernområderne, der er teknisk godkendt og foreslået til medfinansiering

b) det foreløbige beløb, der er afsat til hvert program

c) det foreløbige maksimale niveau for EU-tilskuddet til hvert program, og

d) eventuelle foreløbige betingelser, som EU-tilskuddet kan være underlagt.

3. Årlige programmer for fjernområderne og den tilhørende finansiering godkendes senest den 31. januar hvert år ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden fra den 1. januar til den 31. december det pågældende år. Efter forelæggelse af de i artikel 28 omhandlede foreløbige rapporter kan Kommissionen om nødvendigt ændre sådanne afgørelser i forhold til hele støtteberettigelsesperioden.

4. Flerårige programmer for fjernområderne og den tilhørende finansiering godkendes senest den 31. januar i det første gennemførelsesår ved en afgørelse om ydelse af tilskud vedrørende foranstaltningerne og udgifterne afholdt i perioden fra den 1. januar i det første gennemførelsesår til slutningen af gennemførelsesperioden.

▼M5

_____

▼B

Artikel 28

Rapportering

For hvert godkendt årligt eller flerårigt program for fjernområderne forelægger medlemsstaterne senest den 30. april hvert år Kommissionen en detaljeret teknisk og økonomisk årsrapport for det foregående år. Denne rapport skal omfatte de opnåede resultater, målt på grundlag af de i artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra h), omhandlede indikatorer, og en detaljeret oversigt over de afholdte støtteberettigede udgifter.

▼B

Desuden forelægger medlemsstaterne senest den 31. august hvert år Kommissionen en foreløbig økonomisk rapport for hvert godkendt årligt program for fjernområderne.

Artikel 29

Betalinger

Medlemsstaten forelægger Kommissionen betalingsanmodningen for et givet år vedrørende et program for fjernområderne senest den 30. april det følgende år.

Kommissionen udbetaler EU-tilskuddet til de støtteberettigede udgifter efter behørig kontrol af de i artikel 28 omhandlede rapporter.

KAPITEL III

Tilskud til offentlig kontrol og andre aktiviteter

Artikel 30

▼M1

EU-referencelaboratorier og -centre

▼M4

1. Til dækning af de udgifter, som de afholder til gennemførelse af de af Kommissionen godkendte arbejdsprogrammer, kan der ydes støtte til:

a) de EU-referencelaboratorier, der er omhandlet i artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning ►C3 (EU) 2017/625 ◄ ([1]), og de EU-referencecentre, der er omhandlet i artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 ([2])

b) de EU-referencecentre for dyrevelfærd, der er omhandlet i artikel 95 i forordning ►C3 (EU) 2017/625 ◄

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning ►C3 (EU) 2017/625 ◄ af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (►C3 EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1. ◄).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 af 8. juni 2016 om zootekniske og genealogiske betingelser for avl, handel med og indførsel til Unionen af racerene avlsdyr, hybridavlssvin og avlsmateriale herfra og om ændring af forordning (EU) nr. 652/2014, Rådets direktiv 89/608/EØF og 90/425/EØF og ophævelse af visse retsakter på området for dyreavl (»dyreavlsforordning«) (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 66).

▼M4

c) de EU-referencecentre for agrofødevarekædens autenticitet og integritet, der er omhandlet i artikel 97 i forordning ►C3 (EU) 2017/625 ◄.

▼B

2. Følgende udgifter kan komme i betragtning som støtteberettigede i overensstemmelse med stk. 1:

▼M1

a) udgifter til personale, uanset deres status, der er direkte involveret i de af laboratoriernes eller centrenes aktiviteter, der udføres i deres egenskab af EU-referencelaboratorium eller -center

▼B

b) udgifter til produktionsudstyr

c) udgifter til hjælpematerialer

d) udgifter til forsendelse af prøver, tjenesterejser, møder og uddannelsesaktiviteter.

▼M4

Artikel 30a

Akkreditering af nationale referencelaboratorier for plantesundhed

1. Der kan ydes tilskud til de nationale referencelaboratorier, der er omhandlet i artikel 100 i forordning ►C3 (EU) 2017/625 ◄ til udgifter, som afholdes for at opnå akkreditering i henhold til EN ISO/IEC 17025-standarden om »Generelle krav til prøvnings- og kalibreringslaboratoriers kompetence« med henblik på anvendelse af laboratorieanalyse-, laboratorieundersøgelses- og laboratoriediagnosticeringsmetoder for at verificere overholdelsen af reglerne om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere.

2. Der kan ydes tilskud til ét enkelt nationalt referencelaboratorium i hver medlemsstat for hvert EU-referencelaboratorium for plantesundhed i op til tre år efter udpegelsen af det pågældende EU-referencelaboratorium.

▼B

Artikel 31

Uddannelse

1. Unionen kan finansiere undervisning af det personale fra de kompetente myndigheder, der har ansvaret for offentlig kontrol, jf. artikel 51 i forordning (EF) nr. 882/2004, med henblik på at udvikle en harmoniseret metode til offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter for at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau for mennesker, dyr og planter.

2. Kommissionen udvikler uddannelsesprogrammer med fastlæggelse af de prioriterede indsatsområder baseret på de påviste risici for folkesundheden, dyresundheden og -velfærden og plantesundheden.

▼B

3. For at komme i betragtning til EU-tilskud som omhandlet i stk. 1 skal de kompetente myndigheder sikre, at den viden, der erhverves via de i samme stykke omhandlede uddannelsesaktiviteter, formidles som fornødent, og at den anvendes hensigtsmæssigt i de nationale uddannelsesprogrammer.

4. Følgende udgifter kan komme i betragtning som støtteberettigede i overensstemmelse med stk. 1:

a) udgifter til tilrettelæggelse af uddannelsesaktiviteter, herunder uddannelse som også folk fra tredjelande kan deltage i, eller udvekslingsaktiviteter

b) rejse-, opholds- og daglige forplejningsudgifter for det personale fra de kompetente myndigheder, der deltager i uddannelsesaktiviteterne.

Artikel 32

Eksperter fra medlemsstaterne

Der kan ydes EU-tilskud til rejse-, opholds- og forplejningsudgifter, der afholdes af medlemsstaternes eksperter, som følge af at Kommissionen udpeger dem til at bistå sine eksperter, jf. artikel 45, stk. 1, og artikel 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikel 33

Koordinerede kontrolplaner og dataindsamling

1. Der kan ydes tilskud til medlemsstaterne til de udgifter, de afholder ved gennemførelsen af de i artikel 53 i forordning (EF) nr. 882/2004 omhandlede koordinerede kontrolplaner og i forbindelse med dataindsamling.

2. Følgende udgifter kan være støtteberettigede:

a) udgifter til prøveudtagning og laboratorietest

b) udgifter til udstyr, der er nødvendigt for at kunne varetage den offentlige kontrol og dataindsamlingopgaverne.

KAPITEL IV

Andre foranstaltninger

Artikel 34

Informationssystemer

1. Unionen finansierer oprettelse og drift af databaser og IT-informationsstyringssystemer forvaltet af Kommissionen, som er nødvendige for at sikre en effektiv implementering af de i artikel 1 omhandlede regler.

▼B

2. Der kan ydes EU-tilskud til oprettelse og forvaltning af tredjeparters, herunder internationale organisationers, databaser og IT-informationsstyringssystemer, forudsat at disse databaser og IT-informationsstyringssystemer:

a) er af dokumenteret merværdi for Unionen som helhed og er tilgængelige for alle interesserede brugere i hele Unionen, og

b) er nødvendige for at sikre en effektiv implementering af de i artikel 1 omhandlede regler.

Artikel 35

Implementering og tilpasning af reglerne

1. Unionen kan finansiere teknisk og videnskabeligt arbejde, herunder undersøgelser og koordineringsaktiviteter, der er nødvendigt for at sikre en korrekt gennemførsel af reglerne for så vidt angår de i artikel 1 omhandlede områder og tilpasning af disse til den videnskabelige, teknologiske og samfundsmæssige udvikling.

Der kan også ydes EU-tilskud til medlemsstaterne eller internationale organisationer, der er aktive på de i artikel 1 omhandlede områder, med henblik på gennemførelse af aktiviteter til støtte for udvikling og gennemførelse af reglerne for så vidt angår disse områder.

2. Der kan ydes støtte til projekter, der arrangeres af en eller flere medlemsstater med henblik på, ved hjælp af innovative teknikker og protokoller, at sikre en mere effektiv udførelse af offentlig kontrol.

3. Der kan også ydes EU-tilskud til støtte for Unionens og medlemsstaternes oplysningsinitiativer, der har til formål at sikre en bedre, bæredygtig adfærd, hvor reglerne overholdes, i forbindelse med gennemførsel af reglerne for så vidt angår de i artikel 1 omhandlede områder.

AFSNIT III

PROGRAMMERING, GENNEMFØRELSE OG KONTROL

Artikel 36

Arbejdsprogrammer og tilskud

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter fælles eller individuelle årlige eller flerårige arbejdsprogrammer for gennemførelse af de i afsnit II, bortset fra kapitel I, afdeling 1, og kapitel II, afdeling 1, omhandlede foranstaltninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

2. De i stk. 1 omhandlede arbejdsprogrammer skal indeholde de tilsigtede operationelle mål, som skal være i overensstemmelse med de generelle og særlige målsætninger i artikel 2, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede udgiftsbeløb. De skal endvidere indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en

▼B

vejledende tidsplan for gennemførelsen. For så vidt angår tilskud skal de omfatte de prioriterede tiltag, vurderingskriterierne og finansieringssatsen samt den vejledende liste over støtteberettigede foranstaltninger og udgifter i overensstemmelse med artikel 3 i denne forordning.

3. Arbejdsprogrammerne for gennemførelsen af de i afsnit II, kapitel I, afdeling 2, og afsnit II, kapitel II, afdeling 2 og 3, anførte foranstaltninger vedtages senest den 30. april i året forud for deres udførelse, forudsat at budgetforslaget er vedtaget. Disse arbejdsprogrammer skal afspejle de prioriteter, der er fastsat i bilag III til denne forordning.

4. ►C1 Med henblik på gennemførelse af hasteforanstaltningerne omhandlet ◄ i afsnit II, kapitel I, afdeling 1, og afsnit II, kapitel II, afdeling 1, eller hvis det er nødvendigt for at reagere på uforudsete udviklinger vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter dens afgørelse om tilskud. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurerne for medlemsstaternes indsendelse af ansøgninger, rapporter og anmodninger om betalinger for tilskud, der er omhandlet i afsnit II, kapitel I, afdeling 1 og 2, samt afsnit II, kapitel II, afdeling 1, 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 41, stk. 2.

Artikel 37

Kommissionens kontrol på stedet

Kommissionen kan foretage kontrol på stedet i medlemsstaterne og hos tilskudsmodtagerne med henblik på at efterprøve blandt andet følgende:

a) at de foranstaltninger, hvortil der ydes EU-tilskud, gennemføres effektivt

b) at den administrative praksis er i overensstemmelse med EU-reglerne

c) at de nødvendige bilag er til stede og stemmer overens med de foranstaltninger, hvortil der ydes EU-tilskud.

Artikel 38

Adgang til oplysninger

Medlemsstaterne og tilskudsmodtagerne giver Kommissionen adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for at føre kontrol med gennemførelsen af foranstaltningerne, og træffer de fornødne foranstaltninger for at lette den kontrol, som Kommissionen finder passende i forbindelse med forvaltningen af EU-finansieringen, herunder kontrol på stedet.

Artikel 39

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige forhold, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved tilbagesøgning af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved sanktioner, der skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

▼B

2. Kommissionen, eller dens befuldmægtigede, og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, gennemførelsesorganer, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne forordning.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter procedurerne i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ([1]) foretage kontrol på stedet og inspektioner hos økonomiske aktører, der direkte eller indirekte er berørt af finansieringen, for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold til skade for Unionens finansielle interesser i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt om EU-finansiering.

Samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, aftaler om tilskud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter som følge af implementeringen af denne forordning skal udtrykkeligt give Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage sådan audit, sådan kontrol på stedet og sådanne inspektioner, uden at dette berører første og andet afsnit.

AFSNIT IV

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 40

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel anførte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 30. juni 2014. Kommissionen udarbejder en rapport om delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller

([1]) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

▼B

Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.

Artikel 41

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, som er oprettet ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Når komitéens udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for komitéen træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af komitémedlemmerne anmoder herom inden fristen for afgivelse af udtalelsen.

Artikel 42

Evaluering

1. Senest den 30. juni 2017 udarbejder Kommissionen en midtvejsevalueringsrapport om hvorvidt for så vidt angår resultater og påvirkninger de i afsnit II, kapitel I og II, og artikel 30 og 31 i kapitel III omhandlede foranstaltninger opnår de i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål med hensyn til effektiviteten af brugen af ressourcer og dens merværdi på EU-niveau; denne rapport forelægges Europa-Parlamentet og Rådet. I evalueringsrapporten skal der også tages stilling til mulighederne for forenkling, samtlige måls fortsatte relevans og foranstaltningernes bidrag til Unionens prioriterede mål om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Den skal tillige tage hensyn til resultaterne af evalueringen af de tidligere foranstaltningers virkninger på lang sigt. Rapporten skal i givet fald ledsages af et forslag til ændring af denne forordning.

2. Senest den 30. juni 2022 gennemfører Kommissionen en efterfølgende evaluering af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger i tæt samarbejde med medlemsstaterne. I denne efterfølgende evaluering undersøges effektiviteten og virkningerne af de i artikel 1 omhandlede udgifter.

3. Der tages i de i nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede evalueringer hensyn til de fremskridt, der er gjort, ved hjælp af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede indikatorer.

4. Kommissionen meddeler konklusionerne af de i stk. 1 og 2 omhandlede evalueringer til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

▼B

Artikel 43

Information, kommunikation og publicity

1. Tilskudsmodtagerne og de berørte medlemsstater sikrer, i det omfang det er relevant, passende offentlig omtale af tilskud, der ydes i henhold til denne forordning, således at offentligheden gøres opmærksom på Unionens rolle i forbindelse med finansieringen af foranstaltningerne.

2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende de finansierede foranstaltninger og resultaterne heraf. Det budget, der afsættes til kommunikation i henhold til denne forordning, skal desuden omfatte kommunikation (corporate communication) om Unionens politiske prioriteringer.

Artikel 44

Ophævelse

1. Afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF ophæves.

2. Henvisninger til afgørelse 66/399/EØF og afgørelse 76/894/EØF gælder som henvisninger til artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002.

3. Henvisninger til beslutning 2009/470/EF gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 45

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaternes nationale programmer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 12, stk. 1, forelagt for Kommissionen i 2012 med henblik på gennemførelse i 2013, og dem forelagt i 2013 med henblik på gennemførelse i 2014, og dem forelagt senest den 30. april 2014 med henblik på gennemførelse i 2015, er, hvis de godkendes, berettigede til EU-finansiering på grundlag af artikel 27 i beslutning 2009/470/EF.

For de nationale programmer, der gennemføres i 2013 og 2014, finder artikel 27, stk. 7 og 8, i nævnte beslutning fortsat anvendelse.

For de nationale programmer, der gennemføres i 2015, finder artikel 27, stk. 2, i nævnte beslutning fortsat anvendelse.

2. De undersøgelsesprogrammer i medlemsstaterne, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 21, stk. 1, der forelægges Kommissionen senest den 30. april 2014 med henblik på gennemførelse i 2015, er berettigede til EU-finansiering på grundlag af artikel 23, stk. 6, i direktiv 2000/29/EF. For disse undersøgelsesprogrammer finder artikel 23, stk. 6, i nævnte direktiv fortsat anvendelse.

3. For medlemsstaternes ansøgninger om EU-finansiering til de ►C1 hasteforanstaltninger ◄, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 16, der forelægges Kommissionen senest den 30. april 2014, finder artikel 22-24 i direktiv 2000/29/EF fortsat anvendelse.

Artikel 46

Ændring af direktiv 98/56/EF

I direktiv 98/56/EF foretages følgende ændringer:

▼B

1) Artikel 17, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, som er oprettet ved artikel 58, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 (*). Denne komité er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

2) Artikel 18, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, som er oprettet ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.«

Artikel 47

Ændring af direktiv 2000/29/EF

I direktiv 2000/29/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 13c, stk. 5, udgår.

▼M2

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver, der får kendskab til tilstedeværelse af en skadegører, der er anført i bilag I eller II, eller en skadegører, som er omfattet af en foranstaltning i henhold til artikel 16, stk. 2 eller 3, eller som har grund til mistanke om en sådan tilstedeværelse, straks underretter den kompetente myndighed og efter anmodning fra den kompetente myndighed forelægger de oplysninger om denne tilstedeværelse, som vedkommende er i besiddelse af. Hvis underretningen ikke er skriftlig, skal den kompetente myndighed officielt registrere den.«

▼B

3) Artikel 22-26 udgår.

Artikel 48

Ændring af forordning (EF) nr. 178/2002

Artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002 affattes således:

»1. Kommissionen bistås af en stående komité for planter, dyr, fødevarer og foder, i det følgende benævnt »komitéen«. Denne komité er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*). Komitéen opdeles i afdelinger, der skal tage sig af alle relevante sager.

▼B

Alle henvisninger i EU-retten til Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed gælder som henvisninger til den i første afsnit omhandlede komité.

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 49

Ændring af forordning (EF) nr. 882/2004

Artikel 66 i forordning (EF) nr. 882/2004 udgår.

Artikel 50

Ændring af forordning (EF) nr. 396/2005

Kapitel VII i forordning (EF) nr. 396/2005 udgår.

Artikel 51

Ændring af direktiv 2008/90/EF

Artikel 19, stk. 1, i direktiv 2008/90/EF affattes som følger:

»1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, som er oprettet ved artikel 58, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 (*). Denne komité er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (**).

_____

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 52

Ændring af direktiv 2009/128/EF

Artikel 22 i direktiv 2009/128/EF udgår.

Artikel 53

Ændring af forordning (EF) nr. 1107/2009

Artikel 76 i forordning (EF) nr. 1107/2009 udgår.

▼B

Artikel 54

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 30. juni 2014.

Dog anvendes artikel 18, stk. 1, litra d), og artikel 47, nr. 2), fra den 1. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Dyresygdomme som anført i artikel 7

— Kvægpest

— fåre- og gedepest

— smitsomt blæreudslæt hos svin

— bluetongue

— Teschener-syge

— fåre- og gedekopper

— Rift Valley fever

— lumpy skin disease

— afrikansk hestepest

— vesikulær stomatitis

— venezuelansk hesteencephalomyelitis

— epizootisk hæmorragi hos hjorte

— klassisk svinepest

— afrikansk svinepest

— oksens ondartede lungesyge

— fjerkræinfluenza

— Newcastle disease

— mund- og klovesyge

— epizootisk hæmatopoietisk nekrose hos fisk (EHN)

— epizootisk ulcerativt syndrom hos fisk (EUS)

— infektion med Bonamia exitiosa

— infektion med Perkinsus marinus

— infektion med Microcytos mackini

— taura-syndrom hos krebsdyr

— yellowhead hos krebsdyr.

▼B

BILAG II

Dyresygdomme og zoonoser som anført i artikel 10

— Kvægtuberkulose

— kvægbrucellose

— fåre- og gedebrucellose (B. melitensis)

— bluetongue i endemiske områder eller højrisikoområder

— afrikansk svinepest

— smitsomt blæreudslæt hos svin

— klassisk svinepest

— miltbrand

— oksens ondartede lungesyge

— fjerkræinfluenza

— rabies

— echinokokkose

— transmissible spongiforme encephalopatier (TSE)

— campylobacteriose

— listeriose

— salmonellose (zoonotisk salmonella)

— trikinose

— verotoksinproducerende E. coli

— egtvedsyge (VHS)

— infektiøs hæmatopoietisk nekrose (IHN)

— koi herpesvirus-sygdom (KHV)

— infektiøs lakseanæmi (ISA)

— infektion med Marteilia refringens

— infektion med Bonamia ostreae

— fiskedræber hos krebsdyr

▼M3

— fåre- og gedepest

— fårekopper

— gedekopper

— lumpy skin disease.

▼B

BILAG III

Prioriteter for Kommissionens arbejdsprogrammer, der er omhandlet i Afsnit II, Kapitel I, Afdeling 2, og i Afsnit II, Kapitel II, Afdeling 2 og 3

Prioriteter for Unionens finansielle støtte, for så vidt angår retningslinjer for nationale programmer for udryddelse, bekæmpelse og overvågning af dyresygdomme og zoonoser:

— sygdomme med indvirkning på menneskers sundhed

— sygdomme med indvirkning på dyrs sundhed under hensyntagen til deres potentielle spredning og sygelighed og dødelighed i dyrebestanden

— sygdomme og zoonoser, der risikerer at blive indført og/eller genindført i Unionen fra tredjelande

— sygdomme, som har potentialet til at skabe en krisesituation med alvorlige økonomiske konsekvenser

— sygdomme med konsekvenser for handelen med tredjelande og handel inden for Unionen.

Prioriteter for Unionens finansielle støtte, for så vidt angår retningslinjer for nationale programmer for undersøgelser af skadegørere med henblik på beskyttelse af Unionens område:

— skadegørere, der er opført på listen i bilag I, del A, kapitel I, og bilag II, del A, kapitel I, til direktiv 2000/29/EF, der ikke vides at forekomme på Unionens område

— skadegørere, der er underlagt EU-foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/29/EF

— skadegørere, der ikke er opført i direktiv 2000/29/EF, og som udgør en overhængende fare for Unionens område

— skadegørere, der har potentialet til at skabe en krisesituation med alvorlige økonomiske konsekvenser

— skadegørere med konsekvenser for handelen med tredjelande og handel inden for Unionen.

Prioriteter for Unionens finansielle støtte, for så vidt angår retningslinjer for nationale programmer for fjernområder:

— foranstaltninger mod skadegørere forbundet med import til og klimaet i disse regioner

— metoder til bekæmpelse af disse skadegørere

— foranstaltninger mod skadegørere, der er anført i henhold til de regler om planteskadegørere, der gælder i disse regioner.